

Т.В.Кукоба, М.М. Середенко, І.А.Бутович, О.О.Мойбенко

ВПЛИВ ЛІНОЛЕЙЛ-ГІДРОКСАМОВОЇ КИСЛОТИ НА СТАН ПРОЦЕСІВ ПЕРЕКИСНОГО ОКИСЛЕННЯ ЛІПІДІВ ТА АКТИВНІСТЬ ФЕРМЕНТІВ АНТИОКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ ЩУРІВ ПРИ ГІПОКСІЇ

В опытах на белых крысах изучали влияние блокатора липоксигеназного пути метаболизма арахидоновой кислоты - линолеил-гидроксамовой кислоты на состояние процессов перекисного окисления липидов и активность ферментов антиоксидантной системы организма в крови и гомогенатах тканей сердца, печени, легких и мозга при острой гипоксической гипоксии. Показано, что предварительное введение препарата вызывает повышение активности антиоксидантных ферментов - супероксиддисмутазы и церулоплазмина, существенно снижает активацию процессов свободнорадикального окисления, вызванного гипоксией, в крови и тканях сердца, печени и легких.

Вступ

Гіпоксія, незалежно від причини її виникнення, зумовлює інтенсифікацію процесів перекисного окислення ліпідів (ПОЛ), накопичення в організмі токсичних продуктів цих реакцій, а також знижує активність ферментів антиоксидантної системи (АОС) [1, 4, 11, 15]. Збільшення вмісту продуктів ПОЛ призводить до руйнування клітинних структур органів і тканин, збільшуючи кількість вільних поліненасичених жирних кислот. Значне місце серед таких кислот займає арахідонова кислота (АК), 95-98% якої входить до складу фосфоліпідів клітинних мембрани. У відповідь на нестачу кисню відбувається опосередкована активація фосфоліпази А₂, посилення процесу ліполізу та запуск каскаду АК, що призводить до утворення продуктів, які несприятливо впливають на стійкість організму до гіпоксії та ще більше посилюють процеси ПОЛ у клітинах [1, 13, 16, 19, 20]. Активація ліпоксигеназного шляху метаболізму АК спричинює утворення продуктів з прооксидантною дією [18, 21-23], які можуть поряд з іншими щкідливими продуктами ліпоксигеназної реакції призвести до істотного погіршення патологічного процесу. В зв'язку з цим є доцільною фармакологічна корекція гіпоксичного пошкодження організму, яка здійснюється за допомогою препаратів, що впливають на основні ланки його розвитку, зокрема, на ліпоксигеназний та циклооксигеназний шляхи метаболізму АК. Препарати, що діють на даному рівні, відрізняються за здатністю вибирково впливати на різні типи оксигеназ. Ключовим ферментом у біосинтезі такого класу біологічно активних речовин, як лейкотриени є 5-ліпоксигеназа (5-ЛО). Фармакологічний вплив саме на 5-ЛО може бу-

ти найбільш доцільним за умов використання у медицині при лікуванні цілого ряду патологічних станів, які супроводжуються посиленним біосинтезом лейкотриєнів (бронхіальна астма, алергія, інфаркт міокарда тощо) [7, 10, 12, 20]. Похідні гідроксамових кислот відомі саме як інгібтори ферменту 5-ЛО. Новий препарат, синтезований в Інституті біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України - лінолеїл-гідроксамова кислота (ЛГК), є суїцидним блокатором цього ферменту [3]. У дослідах на кролях на моделі експериментального атеросклерозу показано, що застосування водорозчинної форми ЛГК призводить до значного зниження вмісту продуктів ПОЛ, стабілізації АОС плазми крові, що вказує на зниження активності процесів ПОЛ *in vivo* [12]. Метою нашого дослідження було вивчення впливу попереднього введення ЛГК на стан процесів ПОЛ і функціональну активність ферментів АОС організму у різних органах щурів за умов дії гострої гіпоксичної гіпоксії тяжкого ступеня.

Методика

Досліди проводили на щурах-самцях лінії Вістар масою 200-250 г. Гостру гіпоксичну гіпоксію моделювали за допомогою 30-хвилинної інгаляції тваринам газової суміші, яка містила 7 % кисню в азоті. ЛГК вводили внутрішньосудинно у дозі 0,3 мг на 100 г маси тварини за 30 хв до початку дії гіпоксії. Час дії препарату становив 1 год. Потім тварин декапітували, брали кров і тканини серця, печінки, легень і мозку. Контролем були інтактні тварини. Стан процесів ПОЛ оцінювали за динамікою накопичення первинних - дієнові кон'югати (ДК), і вторинних продуктів ПОЛ. До складу вторинних продуктів ПОЛ відносили такі, що реагують з тіобарбітуровою кислотою (ТБК-залежні продукти), а саме - малоновий діальдегід (МДА) та його по-передники. Активність АОС організму визначали за показниками таких ключових антиоксидантних ферментів, як супероксиддисмутаза (СОД) та церулоплазмін (ЦП). Вміст продуктів ПОЛ та активність ферментів АОС визначали у плазмі, крові та 10 %-ніх гомогенатах тканин серця, печінки, легень та мозку за загальновідомими методами: ДК у плазмі крові - [5], у гомогенатах - [9], МДА - [14], СОД - [2], ЦП - [8]. Результати досліджень обробляли за методом варіаційної статистики з урахуванням критерію *t* Стьюдента.

Результати та їх обговорення

Дія на організм щурів гострої гіпоксичної гіпоксії протягом 30 хв спричинювала значну активацію процесів ПОЛ, підвищення вмісту її первинних і вторинних продуктів у всіх досліджуваних тканинах (табл. 1, 2). Так, вміст ДК збільшувався у 1,4 - 1,8 разів, а МДА - у 1,4 - 3,1 рази. Максимальне підвищення значень цих показників фіксувалось у тканині печінки. Таке зростання концентрації продуктів ПОЛ пов'язується зі ступенем тяжкості гіпоксичного впливу (7 % кисню в азоті), тоді як АОС захиству організму за даних умов по-

Таблиця 1. Вміст дієнових кон'югатів гіпоксичної гіпоксії та введенні ЛГК

Умова досліду	у крові, мкмоль/мг
Контроль (n = 16)	0,636±0,061 0,956±0,082
Гіпоксія (n = 16)	P<0,01 0,652±0,116
Гіпоксія та введення ЛГК (n = 8)	P<0,05

Примітка: тут і в табл. 2 P - дієнові кон'югати.

Таблиця 2. Вміст малонового дієнового кон'югату гострої гіпоксичної гіпоксії та введення ЛГК

Умова досліду	у крові, мкмоль/г
Контроль (n = 16)	1,43±0,04 2,33±0,10
Гіпоксія (n = 16)	P<0,01 1,77±0,07
Гіпоксія та введення ЛГК (n = 8)	P<0,05

слаблюється, про що свідчить активування ферменту АОС - СОД. Активність СОД в плазмі крові (рис. 1, 2) залежить від концентрації гіпоксії та сполученем з функціональним станом АОС. Тяжкість і тривалість гіпоксії визначається резервом захисних систем організму. Так, максимум активності ферменту АОС захищується залежно від концентрації гіпоксії та тривалості дії гіпоксії, що узгоджується з даними

Таблиця 1. Вміст дієвих кон'югатів (ДК) у крові та гомогенатах тканин щурів при гострій гіпоксичній гіпоксії та введенні лінолеїл-гідроксамової кислоти (ЛГК)

Умова досліду	Концентрація ДК				
	у крові, мкмоль/мл	у серці, мкмоль/мл	у печінці, мкмоль/мл	у легенях, мкмоль/мл	у мозку, мкмоль/мл
Контроль (n = 16)	0,636±0,061	5,16±0,61	7,38±0,79	6,03±0,70	4,59±0,53
	0,956±0,082	8,41±1,60	13,11±1,96	8,59±1,03	6,74±1,62
Гіпоксія (n = 16)	P<0,01	P>0,05	P<0,01	P>0,05	P>0,2
	0,652±0,116	6,45±0,63	8,50±0,19	8,23±0,60	9,17±1,13
Гіпоксія та введення ЛГК (n = 8)	P ₁ <0,05	P ₁ >0,2	P ₁ <0,05	P ₁ >0,5	P ₁ >0,2

Примітка: тут і в табл. 2 P - достовірність порівняно з контролем; P₁ - порівняно з гіпоксією.

Таблиця 2. Вміст малонового діальдегіду (МДА) у крові та гомогенатах тканин щурів при гострій гіпоксичній гіпоксії та введенні лінолеїл-гідроксамової кислоти (ЛГК)

Умова досліду	Концентрація ДК				
	у крові, мкмоль/г	у серці, мкмоль/л	у печінці, мкмоль/л	у легенях, мкмоль/л	у мозку, мкмоль/л
Контроль (n = 16)	1,43±0,04	17,30±1,10	15,20±1,30	19,40±0,60	13,70±2,20
	2,33±0,10	32,58±0,16	48,31±3,69	27,40±0,89	21,17±1,02
Гіпоксія (n = 16)	P<0,01	P>0,05	P<0,02	P>0,05	P>0,2
	1,77±0,07	23,80±0,30	23,70±0,70	23,60±0,61	22,04±0,76
Гіпоксія та введення ЛГК (n = 8)	P ₁ <0,05	P ₁ >0,2	P ₁ <0,05	P ₁ >0,5	P ₁ >0,2

слаблюється, про що свідчить істотне зниження активності ключового ферменту АОС - СОД, та ЦП - одного з основних антиоксидантів плазми крові (рис. 1, 2). Існує прямий зв'язок між жорсткістю впливу гіпоксії та спупенем активації вільнопардикального окислення і функціональним станом АОС захисту. Гіпоксія мобілізує АОС, але її тяжкість і тривалість впливу на організм призводять до виснаження резерву захисних систем. ПОЛ у органах також тісно пов'язане з їх функціями. Так, максимальний вміст продуктів ПОЛ за умов дії гострої гіпоксичної гіпоксії у наших дослідах спостерігався в печінці, що узгоджується з даними літератури про різний ступінь чутливості

томогенатах тканин серця зміни реєструвалися і у продуктів (МДА) (див. табл.). Й легень при попередньому жежня концентрації МД реєстроване підвищення з показників СОД у крові гені (див. рис. 1, 2). З оксидантів (вітамін Е, а при активації метаболізму [17, 21, 22]. Результати про захисний, антигіпоксічний гіпоксічної гіпоксії в 1. Так, при дії гіпоксії та відбувалося подальше (н вторинних продуктів ПС виражене пригнічення або що такі зміни можуть бути мозку є найбільш чутливими та тривала гіпоксія спричиняє виснаження захисних репараторів [6, 15].

Таким чином, аналіз новок, що блокада ліпопротеїнного ЛГК зумовлює за в цілому при дії гострої введення ЛГК не може впливом, у структурах більш детального вивчення.

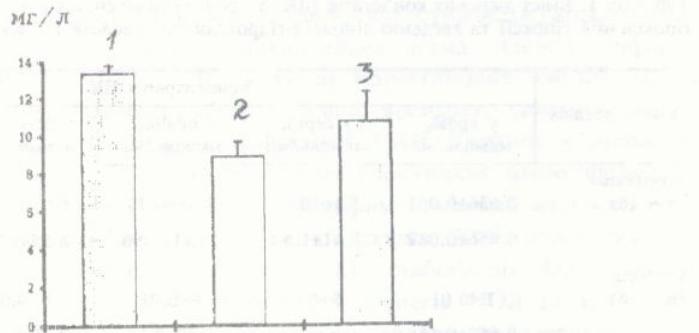

Рис. 1. Активність церулоплазміну плазми крові щурів за умов нормоксії (1), при дії гострої гіпоксичної гіпоксії (2) та введенні лінолеїл-гідроксамової кислоти (3).

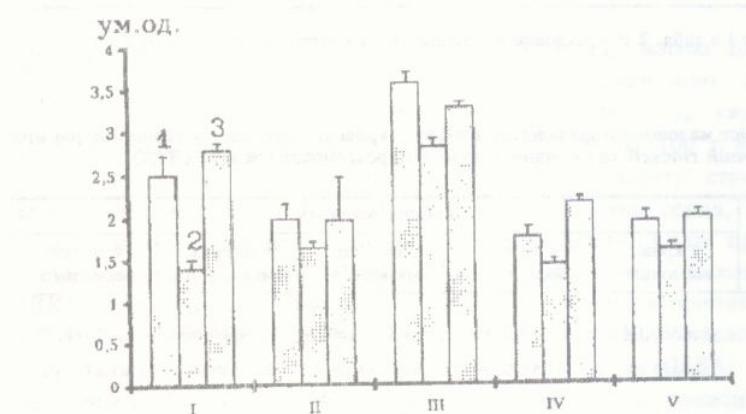

Рис. 2. Активність супероксиддисмутази крові (1) та тканин серця (ІІ), печінки (ІІІ), легені (ІV), мозку (V) за умов нормоксії (1), при дії гострої гіпоксичної гіпоксії (2) та введенні лінолеїл-гідроксамової кислоти (3).

органів до гіпоксичного впливу, який знижується в ряду: печінка, серце, легені [1]. Крім того, печінка - основний орган, де відбувається детоксикація продуктів обміну (у тому числі й екзогенно введених препаратів), і при її ураженні ця функція значно знижується. Одержані нами результати підтверджують дані про те, що гостра гіпоксична гіпоксія спричинює зміщення прооксидантно-антиоксидантної рівноваги в організмі у бік неконтрольованого посилення процесів вільнорадикального окислення, що пояснюється надлишковим утворенням за умов гіпоксії вільних радикалів та активних форм кисню, токсичною дією на тканини нагромаджених у них продуктів ПОЛ і виснаженням резерву АОС захисту організму [1, 11, 16, 19].

Попереднє введення тваринам ЛГК призводило до нормалізації процесів ПОЛ на тлі дії на організм тварин гострої гіпоксичної гіпоксії, про що свідчило достовірне зниження концентрації ДК у крові та

T.V. Kukoba, M.M. Seredenko, I. THE EFFECT OF LINOLEYL-H ACID ON THE STATUS OF LIPID AND ANTIOXIDANT SYSTEM IN RATS UNDER HYPOXIA

It was studied the effect of linoleyl-hydroperoxide acid on the status of lipid peroxidation and antioxidant system in liver and lung in rats under acute hypoxia. Enzymes activity - superoxide dismutase, catalase, glutathione peroxidase and glutathione reductase - decreased of lipid peroxidation and increase of antioxidant enzymes activity. Linoleyl-hydroperoxide acid decreased of lipid peroxidation and increase of antioxidant enzymes activity.

O.O.Bogomoletz Institute of Physico-Chemical Problems of Institute of Bioorganic Chemistry and Technology of Ukrainian National Academy of Sciences

томогенатах тканин серця, печінки та легень (див. табл. 1). Аналогічні зміни реєструвалися і у відношенні вторинних, ТБК-залежних продуктів (МДА) (див. табл. 2). Так, у крові та тканинах серця, печінки й легень при попередньому введенні ЛГК спостерігалося вірогідне зниження концентрації МДА в 1,3 - 2,0 рази. При цьому було зареєстроване підвищення активності ЦП плазми крові, а також значень показників СОД у крові й томогенатах тканин серця, печінки та легень (див. рис. 1, 2). За даними деяких авторів використання антиоксидантів (вітамін Е, аскорбінова кислота) викликає захисний ефект при активації метаболізму АК особливо по ліпоксигеназному шляху [17, 21, 22]. Результати наших дослідів давали б підставу говорити про захисний, антигіпоксичний ефект ЛГК на організм за умов гострої гіпоксичної гіпоксії в цілому, але виняток складає тканина мозку. Так, при дії гіпоксії та введенні ЛГК у томогенатах цієї тканини відбувалося подальше (недостовірне) підвищення вмісту первинних та вторинних продуктів ПОЛ (див. табл. 1, 2), відмічалося ще більш виражене пригнічення активності СОД (див. рис. 2). Ми припускаємо, що такі зміни можуть бути зумовленими тим, що структури головного мозку є найбільш чутливими до кисневого голодування [1], а важка й тривала гіпоксія спричинює істотне пошкодження тканини мозку та виснаження захисних резервів, про що свідчать також дані інших авторів [6, 15].

Таким чином, аналіз отриманих результатів дозволяє зробити висновок, що блокада ліпоксигеназного шляху перетворення АК за допомогою ЛГК зумовлює захисний вплив на більшість органів та організм в цілому при дії гострої гіпоксичної гіпоксії важкого ступеня. Однак введення ЛГК не може попередити порушень, зумовлених гіпоксичним впливом, у структурах головного мозку. Це свідчить про необхідність більш детального вивчення дії цього препарату.

T.V. Kukoba, M.M. Seredenko, I.A. Butovich, O.O. Moibenko

THE EFFEKT OF LINOLEYL-HYDROXAMIC
ACID ON THE STATUS OF LIPID PEROXIDATION
AND ANTIOXIDANT SYSTEM
IN RATS UNDER HYPOXIA

It was studied the effect of new blokator of lipoxygenase way of arachidonic acid metabolism - linoleyl-hydroxamic acid - on the status of lipid peroxidation and antoxydant system in blood, heart, liver, lung and brain in rats under acute hypoxic hypoxia. It was shows that preliminary introduction of this substanc lead to increase of antioxydant enzymes activity - superoxide dismutase and ceruloplasmine, and to decrease of lipid peroxydation level during hypoxia in blood, heart, liver and lung (without brain).

O.O.Bogomoletz Institute of Physiology, Ukrainian National Academi of Sciences;
Institute of Bioorganic Chemie and Oil Chemie,
Ukrainian National Academi of Sciences.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Білленко М.В. Ишемические и реперфузионные повреждения органов. - М.: Медицина, 1989. - 368 с.
2. Брусов О.С., Герасимов А.М., Панченко Л.Ф. Влияние природных ингибиторов радикальных реакций на автоокисление адреналина // Бюл. эксперим. биологии и медицины. - 1976. - 81, № 1. - С. 33-35.
3. Бутович И.А., Бридня В.П., Кухар В.П. Линолеат-гидроксамовая кислота - суицидный ингибитор липоксигеназы // Биохимия. - 1990. - 55, № 7. - С. 1216-1221.
4. Владимиров Ю.А., Арнаков А.И. Перекисное окисление липидов в биологических мембранах. - М.: Наука, 1972. - 252 с.
5. Гавrilov В.В., Мишкорудная М.И. Спектрофотометрическое определение содержания гидроперекисей липидов в плазме крови // Лаб. дело. - 1983. - № 3. - С. 33-35.
6. Джадаров А.И., Магометов Н.М., Бабаев Х.Ф., Ахметова Г.Ш. Перекисное окисление липидов в синаптосомальной и митохондриальной фракциях отдельных структур мозга при гипоксии // Бюл. эксперим. биологии и медицины. - 1989. - 94, № 3. - С. 305-307.
7. Коцюруба В.Н., Мойбенко А.А. Коррекция уровня пептидолейкотриенов - медиаторов ишемии и шока // Физiol. журн. - 1989. - 35, № 1. - С. 94-103.
8. Колб В.Г., Камышников В.С. Справочник по клинической химии. - Минск.: Беларусь, 1982. - С. 290-291.
9. Костюк В.А., Потапович А.И., Лунец Е.Ф. Спектрофотометрическое определение диеноевых конъюгатов // Вопр. мед. химии. - 1984. - № 4. - С. 125-127.
10. Луйк А.А., Липкан Г.Н. Фармакологические аспекты проблемы лейкотриенов // Фармакология и токсикология. - 1988. - 51, № 4. - С. 104-109.
11. Маньковська І.М., Середенко М.М., Нагнибіда Н.М. та ін. Особливості механізмів інтенсифікації перекисного окислення ліпідів у тканинах шурів при гіпоксії різного типу // Фізіол. журн. - 1993. - 34, № 4. - С. 25-33.
12. Мойбенко А.А., Чаяло П.П., Бровкович В.М. и др. Влияние ингибирования липоксигеназы на развитие атеросклероза у крыс // Доп. НАН України. - 1996. - № 1. - С. 97-101.
13. Савченкова Л.В., Дзубан Е.М., Лукьянчук В.Д. Возможные механизмы антиоксидантного действия блокаторов кальциевых каналов при гипоксическом синдроме // Эксперим. и клинич. фармакология. - 1996. - 59, № 2. - С. 53-55.
14. Стальная И.Д., Гаршишили Т.Г. Методы определения МДА с помощью тиобарбитуровой кислоты. - В кн.: Современные методы в биохимии. - М.: Медицина. - 1977. - С. 64-66.
15. Хачатурян М.Л., Гукасов В.М. Комаров П.Г. и др. Показатели перекисного окисления липидов органов крыс с различной устойчивостью к гипоксии // Бюл. эксперим. биологии и медицины. - 1996. - 101, № 1. - С. 26-29.
16. Чернов Ю.Н., Батищева Г.А., Васин М.В. Физиологическая роль и фармакологическая коррекция эффектов простаноидов и лейкотриенов // Фармакология и токсикология. - 1990. - 53, № 6. - С. 64-71.
17. Basu D.K., Karmazyn M. Injury of rat hearts produced by an exogenous free radical generating system // J. Pharmacol. Exp. Ther. - 1987. - 242, № 2. - P. 673-685.
18. Beckman J.K., Gay J. C., Brash A.R., Lukens J. N., Gates J.A. Stimulation by lipoxygenase products of superoxide anion production in FMLP-treated neutrophils // Lipids. - 1985. - 20, № 5. - P. 318-321.
19. Byung P.Y. Cellular Defenses Against Damage From Reactive Oxygen Species // Physiol. Reviews. - 1994. - 74, № 1. - P. 139-162.
20. Cashman J.R. Leukotriene biosynthesis inhibitors // Pharmacol. Res. - 1985. - № 1. - P. 253-261.
21. Karmazyn M., Moffat M.P. Toxic properties of arachidonic acid on normal, ischemic and reperfused hearts. Indirect evidence for free radical involvement // Prostagl. Leukotr. Med. - 1985. - 17. - P. 251-264.
22. Oe H., Kuzuya T., Hoshida S. et al. Cell damage and Ca over load induced by arachidonate lipoxygenase reaction in single ventricular myocyte // J. Molec. Cell. Cardiol. - 1992. - 32, Suppl. I. - P. 206.
23. Roy P., Sajan M., Kulkarni A. Lipoxygenase - mediated glutathione oxidation and superoxide generation // J. Biochem. Toxicol. - 1995. - 10, № 2. - P. 111-120.

Ін-т фізіології ім. О.О.Богомольця НАН України,
Інститут біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України

Матеріал надійшов
до редакції 04.08.97

УДК 612.42:616-008.6-08;616.423-008.1

О.С. Хромов

Вивчення механізмів лі

В опытах на собаках и
действия липосом (Л) ра-
лецитиновые). Показано,
связь изменений скорости
кровообращения. Более та-
ких же белков из сосудистого
При этом напряжение к
на практически нормаль-
внутриенного, введении
лимфатического протока
40 %), так и по продол-
с ограниченным и перекр-
(региональный) характер
лагаемые механизмы так
ствием последних на с-
сосудов, так и с возмо-
введения Л за счет огра-
ления в этой области.
лярной форме не приво-

Вступ

Вивчення механізмів ути-
лімфообіг має велике те-
ваному регулюванні про-
ляється можливість усун-
в ній речовин і, як нас-
сичних метаболітів, нак-
витку багатьох патоло-
підшкірної ін'єкції суп-
кардіогемодинаміки та т-
ми було показано, що
елімінується переважно
ліпосоми, які не істотно
чинять виразну лімфост-
за основу для проведен-
ню механізмів лімфост-
було метою цієї роботи